

[Statsministeren.]

skulle det ellers være? Jeg kan desværre stadig væk ikke forstå det ærede medlems spørgsmål på anden måde.

Omind det ærede medlems øvrige bemærkninger i hvert fald ikke direkte var denne sag vedkommende, vil jeg gerne sige, at jeg ikke dikterede folketinget noget som helst ved helhedsløsningens forelæggelse her. Efter langvarige, omhyggelige forhandlinger med begge arbejdsmarkedets parter forelagde jeg en løsning til forhandling, og jeg anbefalede, at denne forhandling foregik hurtigt af et ganske bestemt hensyn, som ikke kan være det ærede medlem hr. Poul Sørensen ukendt, nemlig at der var varslet konflikter. Meningen med regeringens lovforslag var ikke alene at skabe en socialt holdbar ordning på lønningsproblemerne, men også at undgå en for det danske samfund farlig og skadelig konflikt. Jeg håber, begge mål blev nået.

Jeg vil endnu en gang advare imod, at man her forelægger eller ønsker drøftet forslag om tvungen voldgift, der kan hindre en frugtbar forhandlingsmulighed mellem parterne. Det kan ikke være folketingets opgave, og det kan ikke være i samfundets interesse.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Henry Christensen* til finansministeren:

„Kan ministeren oplyse folketinget om, hvor omfattende og kostbart arbejdet med et forslag til en kildeskattordning, der nu i en årrække er foregået i et finansministerielt embedsmandsudvalg, har været?“

Henry Christensen: I sin 1. maj-tale gjorde den højtærede statsminister det klart, hvilket også var fremgået af tidligere udtalelser, at socialdemokratiet ville fremlægge en skitse til indførelse af kildeskat i, hvad man kalder rimelig og god tid forud for folketingsudvalget den 22. september. Dermed er det gjort klart, at kildeskattespørgsmålet

er ført ind som et af de centrale og aktuelle diskussionsspørgsmål i forbindelse med vor kommende skattelovgivning og vel i forbindelse med en stor del af den politiske diskussion overhovedet.

Socialdemokratiet har det i sin magt at føre diskussionen ind på denne måde, men det er jo ikke ligegyldigt, hvorledes behandlingen, også den offentlige diskussion om dette spørgsmål, kommer til at foregå. Vi ved, at der igennem en meget lang årrække, vel 8-9 år, har siddet et dygtigt finansministerielt embedsmandsudvalg, som har beskæftiget sig med en lang række af de meget omfattende problemer, der knytter sig til spørgsmålet om kildeskattens eventuelle indførelse. Det har nogle gange været drøftet, om man i disse drøftelser skulle inddrage repræsentanter dels for de lønmodtagere, som kildeskatteteorningen jo i givet fald direkte kommer til at vedrøre, dels for de erhverv, der igennem en kildeskattelov bliver pålagt en meget stor byrde, en ny administrativ byrde. Man har også lejlighedsvis drøftet spørgsmålet om en politisk repræsentation i disse drøftelser, men sådanne henvendelser er hidtil blevet afvist. Arbejdet er således igennem de mange år, bortset fra en orientering ved en vis lejlighed, foregået alene i embedsmandsudvalget og således, at resultaterne heraf har været til rådighed først og fremmest for regeringen og regeringspartierne.

Hvis man nu vil føre dette spørgsmål ind i den politiske debat i øjeblikket på baggrund af, hvad der er gået forud, kunne man have forstået, hvis regeringen eller socialdemokratiet havde valgt én af to fremgangsmåder. Man kunne have forstået, hvis den højtærede finansminister havde gjort, som man ved tidligere lejligheder har gjort, nemlig forelagt sine synspunkter i form af et forslag for folketinget. Folketinget havde således fået adgang til at behandle det og til gennem spørgsmål i udvalget at få belyst en lang række af de indvendinger og den kritik, der i givet fald måtte være. Hvis et sådant arbejde var foregået, ville der have